

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Patriarcharum, Et Christi Jesu Dei Hominis.
Emanvelis Thesavri Patritii Taurinens. Et Aloysii Jvglaris è
Societate Jesu**

Giuglaris, Luigi

Francofurti, 1684

2 Seth Adami Filius. Similes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38349

Hic ut nemo vivus securus vivat;
 Ille unum occidit, hic quantos;
 Quoties quisq; ferro cadet: in hunc clamabo,
Ferreus erat, qui ferrum reperit.
 At malo tuo malam artem exerces Tubal.
Ferutum cudas, ferro cades.
 Parricidam fecisti Patrem;
Cæderis à Patre.

S E T H

A D A M I F I L I U S.

S I M I L E S.

Hactenus prava germina.
 Nunc sacra, & duratura.
 Mala tempora melioribus pensantur.
 Quicquid Adamo sustulit Cain, Adamus orbi reponit.
En germinum cum Abele Sethum.
 Idem, & aliis ab eo est.
 Eadem frons, Religio eadem, idem Animus:
Junge nomina, totos junxeris.
 Itaque iero partu fœcunda Mater,
 Duos peperit in uno, vel bis peperit eundem.
 Non perit Abelis innocentia, sed desultavit in Fratrem,
Diceres tam grandem animam,
Non uno contentam corpore, gemina implevisse.
Ait geminandæ Parentum voluptati,
Bis natum esse unum.
Nec in uno quidem stabit.
 Exibit generis invicti linea nobiliss;
Et Patria virtus semel agitata
Aget se in succidaneos Heroas.
 Felicioribus illi atratis beabunt:
Gregibus, ac Reges leges ponent.
Ingenuas artes ingenio extundent.
 Templa Deo, Templis Vates vovebunt,
Decidit passim execranda fratricidæ propago;
Et Abelis nitorem
Irrupta Sethi Gentilitas diu retinebit:

Merlo-

Mersoque Orbe, sola enatabit,
 O quæstuosam Caini invidiam !
 Dum virginulum perdit, fœcundum facit:
 Et unum metendo, innumerabiles ferit.
 Sic profuturus semper noceat Ixor.
 Timebit orcus feracis exemplum vulneris.
 Cum Dei filium occider,
 Tertium Abelem;
 Fertilis sanguinis elemento, innumerabiles gignet.

E N O S

SETHI FILIUS.

ENCOMIUM.

Enos si verò laudibus nil potius addiderim,
 Quam quod ignotum Dei Nomen
 Sub mortales aures primus attulit.
 Nil majus dici potuit, nec brevius.
 Interpretate nimirum, ac sequestre vocabulo,
 Cum Empyreo commercia nexuit.
 Ut tam facile sit Deum rogare, quam vocare.
 Tempestivo igitur officio,
 Postquam homines alloqui desit Deus,
 Hic Homines docuit cum Deo loqui.
 Nec levius arrogatum Numini decus.
 Nam cum ignotus Deus omnia nosceret;
 Magna spargebat munera,
 Sed vel ingrata, vel ingratia.
 Suspectum enim beneficium est ab ignoto.
 Primus itaque Nomenclator Enos,
 Divinis actis nomen inscripsit:
 Et Hominum authorem Hominibus authoravit.
 Excepere dulcissimum Nomen Cœlum Chori:
 Et Sanctissimis partum labris,
 Inter aurum cunabula versatur.
 Attulit amico vocabulo placidius Cœlum:
 Et labentes soni reliquias
 Lambentes Auræ collegerunt.
 Ivore in plausis canoræ volucres:

Et